

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	1514218526
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1514218526.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S.. H. V. J., narodennej XX. J. XXXX, G., Ž. X, zastúpenej splnomocnenkyňou URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Červeňova 15, IČO: 47 244 895, proti žalovanej News and Media Holding a.s., Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 47 256 281, zastúpenej splnomocnenkyňou Škubla & Partneri s. r. o., Bratislava, Digital park II, Einsteinova 25, IČO: 36 861 154, o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (predtým Okresnom súde Bratislava V) pod sp. zn. 12C/338/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. decembra 2021 sp. zn. 6Co/63/2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. decembra 2021 sp. zn. 6Co/63/2021 v napadnutej časti vo veci samej a v časti trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Rozsudkom z 26. júna 2018 č. k. 12C/338/2014-238 dnes už bývalý Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia žalovanej povinnosti ospravedlniť sa jej (za obsah článku zverejneného 13. mája 2014 na internetovej stránke www.pluska.sk, ďalej len predmetný článok) a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch 3.000 € (okrem náhrady trov konania) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok právne zdôvodnil ust. §§ 11 až 13 a 16 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „OZ“), čl. 8 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného v prílohe oznámenia Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), čl. 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, ďalej len „Ústava“) a odkazmi na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a jeden nález Ústavného súdu Českej republiky (špecifikované spisovými značkami a v jednom prípade aj dátumom vydania). Vecne mal za to, že po vykonaní testu proporcionality, slúžiaceho zisteniu, ktorému z porovnávaných základných práv (na jednej strane právu žalobkyne na ochranu jej cti, dôstojnosti a súkromia a na strane druhej právu žalovanej na slobodu prejavu a práva na informácie) má byť v tomto prípade daná prednosť a či tu uplatnením jedného z práv nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva

druhého, bolo treba mať za to, že žalovaná uverejnením predmetného článku, ktorého obsah bol nestranný, objektívny a vyvážený, nespôsobila neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne (v rozhodnom čase poslankyne Európskeho parlamentu za stranu Smer - SD). Predmetný článok podľa súdu prvej inštancie nebol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť právo na ochranu osobnosti žalobkyne a nepriviligoval tejto ani žalobou tvrdenú ujmu (keď medzi článkom, uverejneným síce krátko pred voľbami do Európskeho parlamentu v roku 2014 a neobhájením žalobkyňou v takýchto voľbách mandátu europoslankyne nebola na základe dôvodov podrobnejšie uvedených v odôvodnení rozsudku preukázaná príčinná súvislosť - v podobe jedinej a výlučnej príčiny a práve ňou zapríčineného následku).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) v poradí prvým rozsudkom zo 16. januára 2019 sp. zn. 6Co/292/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 aj 2 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z. a dnes už i neskorších zmien a doplnení, ďalej tiež len „CSP“) potvrdil a žalovanej tiež priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Po zrušení takéhoto rozhodnutia uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2021 sp. zn. 3Cdo/58/2020, prejednaní veci odvolacím súdom na pojednávaní a čiastočnom späťvzatí žaloby (v časti požiadavky žalobkyne na odstránenie predmetného článku z vyššie označenej internetovej stránky žalovanej) odvolací súd svojim v poradí druhým rozsudkom z 22. decembra 2021 sp. zn. 6Co/63/2021 podľa § 370 ods. 2 druhej vety CSP pripustil späťvzatie žaloby v časti dotknutej jej späťvzatím, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku zamietajúcom žalobu v takejto časti zrušil a konanie v nej zastavil; vo zvyšku opätovne podľa § 387 ods. 1 aj 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnej zo strán (?) s paušálnym odkazom na § 255 ods. 2 CSP nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení tohto rozsudku odvolací súd nad rámec opakovanej pomerne rozsiahlej reprodukcie obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (v rozsahu bežne 4 a pol z necelých 11 strán písomného vyhotovenia rozsudku vrátane jeho záhlavia, výroku a všetkých poučení), odvolania (ďalšia takmer jedna strana textu) a krátkej zmienky o odvolacom návrhu žalovanej zopakoval tiež tri zo štyroch viet reprezentujúcich odôvodnenie jeho prvého rozsudku v tejto veci v znení: „Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil.“; „Žalobkyni sa prostredníctvom odvolania nepodarilo spochybniť správnosť napadnutého rozsudku.“ a „Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP).“. Okrem toho na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku pridal teoretický výklad na tému zásady proporcionality a riešenia za jej pomoci konfliktu základných práv stojacich aj v tomto prípade proti sebe, doplnil ho odkazmi na čl. 19 a čl. 26 ods. 4 Ústavy, čl. 10 ods. 2 Dohovoru a § 11 a nasl. OZ a poukazmi na niektoré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (vo veciach ochrany osobnosti) a zdôraznil, že žalovaná je nositeľkou slobody prejavu so zvýšenou ochranou a aj keď nepreukázala pravdivosť inkriminovaného tvrdenia (o stretnutiach žalobkyne s pracovníkmi americkej ambasády a o ich informovaní ňou o pomeroch a zákulisí v strane Smer), štylizácia predmetného článku poukazovala na problematiku hodnovernosti v ňom uvedených informácií a hoci tento neobsahoval žiaden hodnotiaci úsudok (ale výlučne skutkové tvrdenie), súhlasiť bolo treba so súdom prvej inštancie v tom, že žalobkyni ako osobe verejného záujmu predmetný článok preukázateľne nespôsobil zníženie vážnosti, dôstojnosti, cti a povesti (keď napriek neobhájeniu mandátu europoslankyne roku 2017 pracovala v Bruseli ako tretí tajomník na Stálom zastúpení Slovenskej republiky pri EÚ).

4. Aj proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, tentoraz len čo do jeho výrokov II. a III. (vo veci samej a v časti trov konania). Prípustnosť dovolania podľa nej opäť vyplýva z ustanovení § 420 písm. f) aj § 421 ods. 1 písm. a) CSP. V prípade námietky zmatečnosťou podľa § 420 písm. f) CSP namietala porušením jej práva na spravodlivý proces, ku ktorému prišlo opakovaným nedostatočným a tentoraz i zjavne protirečivým odôvodnením rozsudku odvolacieho súdu, v rámci ktorého nedošlo nielen k vysporiadaniu sa s jej právnou argumentáciou z odvolania a odvolacími námietkami, ale ani k vysvetleniu, prečo nepravdivým tvrdením nemalo dôjsť k neoprávnenému zásahu

do jej práva na ochranu osobnosti. Nesprávne právne posúdenie veci a odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu potom podľa dovolateľky spôsobilo nesprávne vykonanie testu proporcionality, čím sa závery z odôvodnení rozsudkov nižších súdov (tu rozumej de facto len súdu prvej inštancie) dostali aj do stretu so závermi obsiahnutými v množstve rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, uvádzanými v dovolaní. Navrhla zmenu rozsudku odvolacieho súdu vyhovením jej žalobe v tej časti, v ktorej na nej zotrvala, eventuálne potom zrušením rozsudku s vrátením veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť, resp. ho ako nedôvodné zamietnuť, majúc za to, že vytýkaná zmätočnosť vada pre dostatočné odôvodnenie rozsudkov nižších súdov nie je daná a takéto rozhodnutia sú i správnymi po právnej stránke.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení podania dovolania v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) stranou, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia i podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších zmien a doplnení), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že i v poradí druhé dovolanie žalobkyne treba považovať za prípustné a zároveň i za dôvodné.

7. Tak ako pri odôvodňovaní skoršieho rozhodnutia dovolacieho súdu v tejto veci žiada sa uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a takejto jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava prípustnosti dovolania. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti niektorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak (o. i.) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písmeno f/ ustanovenia).

9. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

10. I v druhom dovolacom konaní v tejto veci, iniciovanom žalobkyňou (ako stranou neúspešnou v konaniach pred nižšími súdmi) bolo so zreteľom k prekonaniu právneho názoru veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu o neprípustnosti kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa ustanovení §§ 420 a 421 CSP, vyjadreného v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1VCdo/2/2017 novším uznesením veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1VCdo/1/2018 a uznesením ústavného súdu z 25. apríla 2018 sp. zn. PLz. ÚS 1/2018-22 namieste posúdenie existencie oboch dovolaní uplatnených dôvodov prípustnosti dovolania, v súlade s logikou procesnej úpravy však v poradí priradenom im chronológiou príslušných ustanovení zákona.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017 - tu aj k uvedenému neskôr sa pritom žiada poznamenať, že rozhodnutiami s časťou spisovej značky tvorenou súborom písmen „Cdo“ sa rozumejú rozhodnutia najvyššieho súdu z ním uskutočnených dovolacích konaní). Dovolací súd preto aj v tomto prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľky, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

12. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

13. Žalobkyňa dovolaním namietala najmä, že k vade zmätočnosti predpokladanej ustanovením § 420 písm. f) CSP došlo v dôsledku toho, že odôvodnenie napadnutého rozsudku (odvolacieho súdu) nemá zákonom stanovené náležitosti, keď v skutočnosti neobsahuje žiadne odôvodnenie a ako také je nepreskúmateľné, arbitrárne a náležité (či v tomto prípade presnejšie vôbec) nereaguje na jej odvolaciu argumentáciu.

14. V napadnutom rozsudku v prejednávanej veci odvolací súd uviedol, pokiaľ šlo o jeho vyporiadanie sa s rozsudkom súdu prvej inštancie a odvolaním žalobkyne proti nemu to, čo je reprodukované (za pomoci zasadenia reprodukovateľného textu do úvodzoviek) vyššie v bode 3. tohto odôvodnenia in fine; hoci súčasťou samotným odvolacím súdom reprodukovateľného odvolania žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie boli (o. i., tak ako na to bolo poukázané už aj v bode 14. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu v tejto veci z 25. marca 2021 sp. zn. 3Cdo/58/2020) námietky 1/ diskreditáciou osoby žalobkyne predmetným článkom uverejneným žalovanou spojeným (správne „spojenou“ - oprava najvyššieho súdu) s nutnosťou vyvracania jeho obsahu (namiesto vedenia pozitívnej volebnej kampane) a jej znevýhodnením v boji o nerozhodnutého voliča a 2/ nepredložením žalovanou dôkazu pravdy (pokiaľ šlo o fakty a tvrdenia v článku uvedené).

15. Súčasťou odôvodnenia skoršieho rozhodnutia dovolacieho súdu v tejto veci boli aj citácie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody; ako aj odseku 3 rovnakého zákonného ustanovenia, podľa ktorého odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

16. V danom prípade opäť nemožno inak, než súhlasiť so žalobkyňou a konštatovať, že odvolací súd sa nielenže napriek výslovnému príkazu urobenému súčasťou ustanovenia § 387 ods. 3 CSP nevysporiadal ani v odôvodnení svojho druhého rozsudku v tejto veci s podstatnými tvrdeniami žalobkyne, uvedenými v jej odvolaní, ale napriek jeho snahe napraviť pochybenie vytknuté mu v skoršom kasačnom rozhodnutí dovolacieho súdu a spočívajúce v nedostatočne adresnej argumentácii sa znovu nezameral na tie odvolacie námietky, na ktoré bol už dovolacím súdom upriamený a takéto opomenutie ešte takpovediac umocnil (čo sa opodstatnene namietalo aj dovolaním) v súvislosti s formulovaním jeho vlastného záveru o nepreukázaní (žalovanou) pravdivosti skutkového tvrdenia tvoriaceho základ predmetného článku so zdôraznením, že tu šlo práve o skutkové tvrdenie (a nie hodnotiaci úsudok). Tým sa jeho argumentácia dostala ako do rozporu so závermi použiteľnej judikatúry vo veciach ochrany osobnosti (podľa ktorej treba rozlišovať medzi hodnotiacimi úsudkami a skutkovými tvrdeniami, na druhé z nich však platí povinnosť preukazovania ich pravdivosti zo strany ich pôvodcu), tak i prisvedčiť bolo namieste dovolateľke v tom, že odvolací súd vôbec neobjasnil, prečo by záver o nepravdivosti použitého

skutkového tvrdenia (či pri záujme na čo najväčšej presnosti záver o nepreukázaní pravdivosti) mal byť (z pohľadu následkov) rovnocenný s iným (tu neprítomným) záverom o pravdivosti tvrdenia.

17. Stále pritom treba považovať za platný ten záver z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, podľa ktorého možnosť plného stotožnenia sa odvolacieho súdu s odôvodnením ním preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie, obmedzenie sa ním (odvolacím súdom) na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (ako pravidlo) a ďalšia možnosť doplnenia na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalších dôvodov (v tomto prípade možnosť majúca povahu výnimky z pravidla, ktorej uplatnenie prichádza do úvahy podľa toho, aký argumentačný priestor súd prvej inštancie úplnosťou svojej argumentácie odvolaciemu súdu ponechá) je síce súčasťou úpravy slovenského civilného procesu už pred čias nadobudnutia účinnosti CSP (tu por. § 219 ods. 2 OSP), v rámci rekodifikácie však zákonodarca do zákona výslovne zanesol aj to, čo v skoršom čase šlo (a bolo nutné) vyvodit' z logiky úpravy a jej účelu a čoho podstatu možno vyjadriť tak, že možnosť praktického prevzatia argumentácie súdu prvej inštancie odvolacím súdom nezbavuje odvolací súd hoc aj len veľmi stručne a úmerne okolnostiam konkrétného prípadu reagovať na argumentáciu z odvolania (prinajmenšom tak, že sa poukáže na tie odvolacie námietky, ktoré sú iba opakovaním už súdom prvej inštancie neprijatej argumentácie, ku ktorej však takýto súd zaujal adresné stanovisko, na ktorom ani súd rozhodujúci o odvolaní nevidí dôvod nič meniť alebo aspoň zrozumiteľne vysvetlí, prečo táto bola bez právneho významu a v prípade iných námietok odvolací súd ozrejmi, prečo spôsob nazerania na posudzovaný problém neboli spôsobilé ovplyvniť). Tým samozrejme nie je myslené, že odvolateľovi musí byť dané za pravdu, ale že musí dostať objektívne zrozumiteľnú odpoveď na svoj špecifický argument.

18. Pretože odvolací súd ani v odôvodnení svojho druhého rozsudku v tejto veci opäť nezaujal k otázkam urobeným súčasťou odvolania žalobkyne žiadne konkrétne stanovisko, vylučovalo to akýkoľvek iný záver dovolacieho súdu než ten, že i tentoraz došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom tvrdenou zmätočnosťou vadou podľa § 420 písm. f) CSP a dovolanie musí byť z tohto dôvodu nielen prípustné, ale tiež dôvodné. Nevysporiadanie sa odvolacieho súdu v jeho rozsudku s takými odvolacími námietkami odvolateľa, ktoré bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatné, resp. aj pre prípad ich naozajstnej nepodstatnosti chýba argumentácia spôsobilá presvedčiť, prečo je to tak, je totiž tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahu do procesných práv strany sporu), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

19. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Do úvahy v takomto prípade preto neprichádza žalobkyňou preferovaný dovolací návrh na zmenu dovolaním napadnutého rozsudku (keďže dovolací súd nemôže pre účely prípustnosti dovolania výskyt vytýkanej zmätočnosti konštatovať a zároveň pristúpiť k vlastnému rozhodnutiu, ktorým by otázky nastolené v konaní pred nižšími súdmi riešil s konečnou platnosťou). Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa pritom do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015) a na tom zotrváva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2Cdo/5/2018, 3Cdo/146/2018, 8Cdo/70/2017). Dovolací súd preto ani v tomto prípade neposudzoval dovolanie z hľadiska opodstatnenosti argumentácie majúcej väzbu na riešenie právnych otázok (čo v konkrétnostiach znamená tak z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, ako aj jeho dôvodnosti v zmysle § 432 rovnakého zákona).

20. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozsudok odvolacieho súdu v

dovolaním dotknutých výrokoch a vec mu vrátil - v rozsahu zrušenia - na ďalšie konanie, majúc za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP) a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovolaním vytýkanú vadu zmätočnosti bol len odvolací súd (s povinnosťou reagovať na zákonom ustanovené skutočnosti, ktorú si ale nesplnil).

21. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.